

OSIEROCIAĆ (1) *vb impf*

2 sg *imp* osiérociąj.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Opuszczać kogoś, odchodzić, porzucać [kogo]: O mój namilfzy pánie/ nie osiérociayże mię ná tym nędznym świecie/ żebyś mię kiedy miał z opieki fwoiéy opuścić *SiebRozmyśl D4v.*

Synonimy: opuszczać, porzucać.

Formacje współrdzenne cf SIEROCIĆ.

Cf [OSIERACAC], OSIEROCAĆ, OSIEROCIAŁY

TG